

- Host2 получава сегменти 3 и 4. Сегмент 4 е повторно изпратен и съответно игнориран. Съобщение за грешка не се генерира. Към програмата от високо ниво се предава информацията от сегментите 3 и 4. Изпраща се потвърждение ACK с номер на сегмент 5.

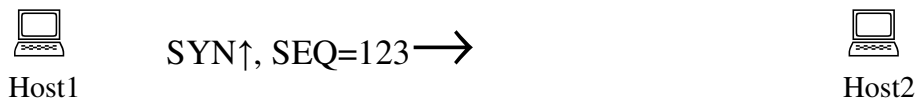
Виж: [Таймер за забавено потвърждение](#)

Откриване на TCP сесия

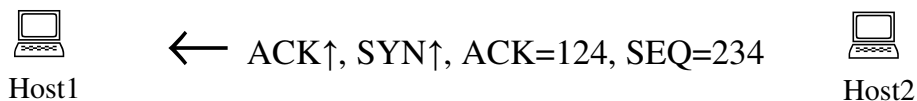
Сесията е виртуален канал, през който две приложения комуникират. Когато едно устройство иницира сесия, то предава сегмент с флаг SYN=1 (синхронизиране, SYN↑) и изпраща текущия пореден номер сегмент. Ако насрещното устройство се съгласи да комуникира, то изпраща сегмент с флаг ACK със следващия пореден номер. За установяване на двупосочна комуникация (пълен дуплекс) при този механизъм би трябвало да се използват общо четири сегмента. В TCP това става с три сегмента – т.нар. тристранно TCP договаряне. Икономията на един сегмент идва от обединяване в един сегмент на съобщението от насрещното устройство за потвърждаване и синхронизация.

Пример:

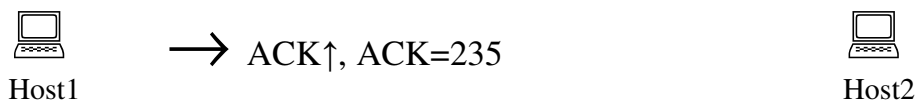
- Host1 изпраща сегмент с флаг SYN и пореден номер SEQ (Sequence Number=123).

- Host2 отговаря с флаг ACK и следващия пореден номер, който очаква (Acknowledgement Number=124). В същия сегмент се вдига флагът SYN и се попълва поредния номер за Host2 (Sequence Number=234).

- Host1 потвърждава с флаг ACK (Acknowledgement Number=235).

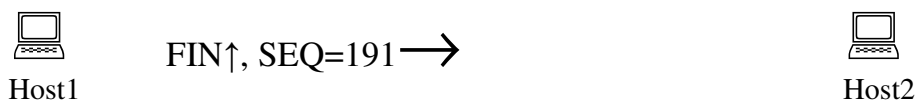

Закриване на TCP сесия

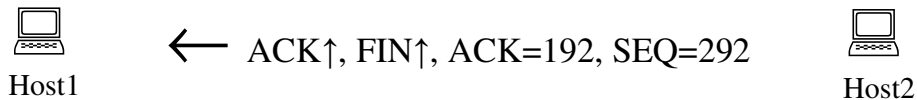
Сесията нормално се закрива и от двете крайни точки. Когато приложението затваря комуникационната сесия TCP изпраща сегмент с флаг FIN=1 (FIN↑).

Пример:

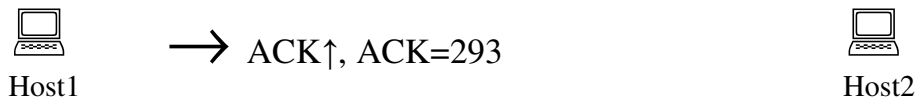
- Host1 изпраща сегмент с флаг FIN и пореден номер SEQ (Sequence Number=191).

- Host2 отговаря с флаг ACK и следващия пореден номер, който очаква (Acknowledgement Number=192). В същия сегмент се вдига флагът FIN и се попълва поредния номер за Host2 (Sequence Number=291).

3. Host1 потвърждава с флаг ACK (Acknowledgement Number=293).

Виж: [Статус на TCP сесия](#)

Портове и сесии

Протоколите TCP и UDP са посредници между приложенията и IP протокола. Съобщенията се изпращат на устройство, по зададен IP адрес. На съответното устройство (или компютър) работят много програми. Необходимо е да се укаже коя програма да бъде получател на съобщението. Това става чрез задаване на номер на **порт**.

Портът представлява число от 0 до 65 535. За да се осъществи комуникация, в устройството получател е стартирана програма, която „слуша” определен порт. Портовете с малки номера (от 0 до 1 023) са наречени добре познати портове (well-known ports), присвоени на конкретни приложения от организацията IANA. Например, портът за HTTP е 80, за FTP е 21 и т.н. Всяка операционна система съдържа текстов файл с познатите портове. В Windows XP и следващи версии този файл се намира в директория ‘\windows\system32\drivers\etc’ и се нарича ‘services’.

За определяне на крайната точка на TCP сесия се използва **сесиен адрес**. Той се състои от IP адреса и номера на порта. При изписване номера на порта се разделя от IP адреса със символ двоеточие. Примерно: 194.145.63.12:80 е сесиен адрес на WEB услугата на ‘www.dir.bg’.

При установяване на TCP сесия от сървър се извършва пасивно отваряне (passive open). Така приложението-сървър указва на операционната система кой порт желае да приема връзки. Портът се намира в състояние на приемане (listening state).

Програма в устройство-клиент изисква от операционната система да се свърже към сесиен адрес. Това е активно отваряне (active open), открива се сесията. Програмата клиент също трябва да притежава сесиен адрес. Операционната система служебно задава номер на порт, случайно число, по-голямо от 1024.

Състоянието на изградените сесии може да се наблюдава чрез TCP помощната програма [netstat](#).

UDP (User Datagram Protocol)

Протоколът UDP осигурява негарантирана доставка на данни. UDP осъществява изпращането на данните и не се занимава с проверка на получаването им. Съобщението, което се предава се нарича дейтаграма (datagram). Теоретически, максималната дължина на UDP дейтаграмата е 65515 байта. Такава дейтаграма задължително ще бъде фрагментирана на по-малки пакети или отхвърлена ако фрагментирането е забранено. Използването на големи дейтаграми в глобалните мрежи не е желателно, тъй като е възможно загубването или дублирането на фрагменти. UDP осигурява единствено контролна сума, гарантираща целостта на данните.

Програмите, използващи UDP протокола трябва да реализират самостоятелно:

- препредаване на загубени дейтаграми;
- игнориране на повторения;
- фрагментиране и обединяване на големи потоци данни.

В локалните мрежи грешките при предаване на информация са пренебрежимо малки. Използването на UDP протокол ще генерира по-малък трафик. Обикновено, при избора на UDP протокол се търси не намаляване на трафика, а по-скоро намаляване на времето за доставка и отговор. Например, при използване на UDP при предаване на глас, загубата на сегмент ще доведе до дефект – пукане. Използването на TCP при същото приложение ще доведе до забавяне – накъсване на звука, сериозно забавяне времето за отговор.

UDP е транспортен протокол за DNS, SNMP и TFTP. UDP се използва при пренасяне на глас по Интернет (VoIP), интернет радио, реално видео и аудио. Услугите multicast и broadcast могат да се реализират единствено чрез UDP.

Виж: [Структура на UDP сегмент](#), [anycast](#), [broadcast](#), [multicast](#), [unicast](#)

Въпроси:

1. Коя е основната разлика между протоколите TCP и UDP?
2. Как работи протоколът TCP?
3. Колко сегмента са необходими при откриване на една TCP сесия?
4. Какво е предназначението на порта?
5. При кои случаи е удачно да се използва UDP протоколът вместо TCP?